

Dosarul nr. 2ra-1649/20

Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Central, judecător – V. Craveț
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți, judecători – A. Corcenco, O. Mironov, D. Stănilă

Î N C H E I E R E

09 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Jurcov Anatolii,
în cauza civilă la cererea înaintată de Jurcov Anatolii, Jurcov Vitalii și Jurcov
Valentina către Țurcan Lilia și Agenția Servicii Publice Dondușeni cu privire la
repararea prejudiciului material și moral,
împotriva deciziei din 03 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost
respinsă cererea de apel depusă de Jurcov Anatolii, fiind menținută hotărârea din 29
noiembrie 2019 a Judecătoriei Drochia, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 02 octombrie 2017, Jurcov Anatolii s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată către magistratul Țurcan Lilia, solicitând încasarea prejudiciului moral și
material în sumă de 21000,00 Euro.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 06 septembrie 2004, pârâta
Țurcan Lilia, deținând funcția de judecător, a pronunțat hotărârea nr. 2-365/04, prin
care el împreună cu familia sa au fost deposedați de apartamentul situat în or.
Dondușeni, str. XXXXXXXXXXXX, 4/1, ap. 20, acesta fiind transmis lui
XXXXXXXXXXXX.

Potrivit reclamantului, apartamentul a fost privatizat conform Legii nr.1324 din
10 martie 1993 în baza ordinului nr.28/5-2. Totodată subliniază că, nici el și nici
membrii familiei sale, nu au fost înștiințați despre ședința de judecată din 06
septembrie 2004. Încălcarea de către pârâta a normelor de drept material și procesual
se confirmă prin decizia Curții Supreme de Justiție nr. 2r-1085/11 din 13 aprilie
2011, decizia Curții de Apel Bălți nr. 2a-1214/11 din 18 august 2011, hotărârea
Judecătoriei Dondușeni nr. 2-14/12 din 04 decembrie 2012 și hotărârea Judecătoriei
Drochia nr.26-2-3021-26102016 din 14 iunie 2017.

Consideră că prin acțiunile sale pârâta i-a provocat un prejudiciu material și
moral, familia sa fiind nevoită să închirieze o perioadă de 14 ani o locuință.

Reieșind din cele expuse, reclamantul a solicitat să fie încasat din contul magistratului prejudiciul material și moral în sumă de 21000 Euro.

La 10 ianuarie 2018, reclamantul Jurcov Anatoliei a înaintat o nouă acțiune în judecată împotriva magistratului Țurcan Lilia și a Agenției Servicii Publice Dondușeni, solicitând recunoașterea faptului încălcării intenționate a drepturilor materiale și procesuale ale sale și ale copiilor săi.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că judecătorul Țurcan Lilia nu l-a înștiințat nici pe el, nici pe copiii săi despre faptul că la 06 septembrie 2004 vor fi deposedați de apartamentul situat în or. Dondușeni, str. XXXXXXXXXXXX 4/1, ap. 20, care a fost transmis lui XXXXXXXXXXXX. În acest mod, le-au fost încălcate drepturile stabilite de Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Mai mult, le-au fost încălcate și drepturile stipulate prin Legea nr.1324-XII din 10 martie 1993 cu privire la privatizarea fondului locativ, anexa nr. 3, deoarece apartamentul nu a fost privatizat și nu putea fi obiect de vânzare-cumpărare, deoarece nu era proprietate, însă judecătorul Țurcan Lilia a transmis unui terț apartamentul.

Consideră că judecătorul Țurcan Lilia intenționat și cu rea-voință a încălcat normele dreptului material și procesual, drepturile sale și ale copiilor săi, lipsindu-i pe o perioadă de 14 ani de locuință. Iar, Agenția Servicii Publice Dondușeni, în lipsa unui contract de vânzare-cumpărare încheiat între autoritatea publică care are dreptul la privatizare și persoana care primește dreptul de proprietate, a înregistrat dreptul de proprietate, cu toate că imobilul litigios nu a fost privatizat.

Sub acest aspect, reclamantul a relevat că prin hotărârea Judecătorei Drochia nr.26-2-3021-26102016 din 14 iunie 2017, au fost anulate ca neîntemeiate toate contractele de vânzare-cumpărare și anulate toate drepturile de înregistrare la Oficiul Cadastral Teritorial Dondușeni.

Astfel, reclamantul a solicitat recunoașterea faptului încălcării intenționate a drepturilor materiale și procesuale ale dânsului și ale copiilor săi. Pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond, reclamantul și-a concretizat pretențiile, solicitând încasarea solidară din contul Agenției Servicii Publice și a magistratului Țurcan Lilia în beneficiul său și a copiilor săi Jurcov Vitalii și Jurcov Valentina, a prejudiciului material sub forma venitului ratat, dată fiind nevoia de a închiria o locuință pe parcursul a 14 ani, în sumă de 21 000 euro, și a prejudiciului moral în sumă de 5000 euro.

Prin încheierea din 07 noiembrie 2018 a Judecătorei Drochia, sediul Central, s-a dispus conexarea într-un singur proces pricina civilă nr.26-2-2793-15052018 la acțiunea lui Jurcov Anatoliei către Țurcan Lilia și Agenția Servicii Publice Dondușeni, cu privire la încasarea prejudiciului material și moral și cauza civilă nr.26-2-3945-10072018 la acțiunea lui Jurcov Anatoliei către Țurcan Lilia și Agenția Servicii Publice Dondușeni, cu privire la recunoașterea încălcării de către pârâți a normelor dreptului material și procesual, cu atribuirea numărului de înregistrare nr.26-2-2793-15052018.

Prin încheierea din 07 noiembrie 2018 a Judecătorei Drochia, sediul Central, au fost atrași în proces în calitate de coreclamanți Jurcov Vitalii Anatolie și Jurcov Valentina Anatolie.

Prin hotărârea din 29 noiembrie 2019 a Judecătorei Drochia, sediul Central, s-a respins ca fiind neîntemeiată, acțiunea civilă la cererea de chemare în judecată formulată de Jurcov Anatoliei și coreclamanții Jurcov Vitalii Anatolie, Jurcov Valentina Anatolie către Țurcan Lilia și Agenția Servicii Publice Dondușeni, cu

privire la recunoașterea faptului încălcării intenționate a drepturilor materiale și procesuale ale reclamantului și a copiilor săi, încasarea prejudiciului material și moral.

Prin decizia 03 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost respinsă cererea de apel depusă de Jurcov Anatolii, fiind menținută hotărârea din 29 noiembrie 2019 a Judecătoriei Drochia, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a examinat cauza sub toate aspectele, a dat răspuns tuturor argumentelor formulate de părți și a pronunțat o hotărâre întemeiată. Totodată, s-a indicat că prin încasarea prejudiciului moral și material în sumă de 21 000,00 Euro, doar în baza unei hotărâri, fără a demonstra că legea a fost încălcată de către judecătorul Țurcan Lilia în mod intenționat sau ca urmare a unei neglijențe grave, constituie o ingerință inadmisibilă în realizarea principiilor independenței, imparțialității și inamovibilității judecătorului.

Instanța de apel a făcut referire la opinia Comisiei de la Veneția (opinie descrisă în conținutul hotărârii CC nr.23), potrivit căreia responsabilizarea judecătorilor pentru aplicarea prevederilor Convenției Europene fără aprecierea vinovăției individuale ar putea avea un impact negativ asupra obligației constituționale de imparțialitate a judecătorului. Acest fapt ar putea determina situația în care judecătorii, pentru a evita inițierea unei eventuale acțiuni în regres, vor interpreta în mod constant legea în favoarea unor anumite persoane, chiar și atunci când o evaluare obiectivă a litigiului ar putea implica, sau chiar ar necesita, adoptarea unei soluții diferite.

Or, conform prevederilor articolului 1 al Legii cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995, (3) Judecătorii instanțelor judecătorești sunt independenți, imparțiali și inamovibili și se supun numai legii; (4) Judecătorii iau decizii în mod independent și imparțial și acționează fără niciun fel de restricții, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, inclusiv judiciare. Organizarea ierarhică a jurisdicțiilor nu poate aduce atingere independenței individuale a judecătorului. Iar articolul 19 alin.(3) din aceeași Lege prevede că, Judecătorul nu poate fi tras la răspundere pentru opinia sa exprimată în îndeplinirea justiției și pentru hotărârea pronunțată dacă nu va fi stabilită, prin sentință definitivă, vinovăția lui de abuz criminal.

La 17 septembrie 2020, Jurcov Anatolii a contestat cu recurs decizia din 03 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Supleментар s-au invocat argumente similare celor din cererea de chemare în judecată și cererea de apel, indicându-se asupra faptului că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra faptului dacă a fost încălcată Legea privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Jurcov Anatolii este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 03 iulie 2020 și expediată participanților la proces la 22 iulie 2020 (f.d. 196, vol. III), fiind recepționată de către recurent 28 iulie 2020 (f.d. 200, vol. III). Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 03 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți a fost înregistrat la 17 septembrie 2020, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Jurcov Anatolii.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Jurcov Anatolii.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru